

المؤمن

برگردان: محمد باقر جزایری

هنگامی که پیروزی اولیه مسلمانان در برابر مشرکان در غزوه احد، به شکست انجامید، احساس هراس در دل های آنان رخنه کرد. در این هنگام رسول خدا (ص) که متوجه جریان شد، دست به دعا برداشت و از خدا خواست تا ایمان را در دل های هراسانشان استوار گرداند و آن ها را ایمنی بخشد، زیرا خداوند مؤمن است و دل های هراسان برای رسیدن به آرامش به او پناه می برند. پیامبر در دعایش فرمود: (بارالها؛ از تو، نعمت های پایداری را که هیچ گاه از

میان نمی روند، خواهانم خداوندا؛ امنیت و اطمینان را در روزهای ترس و هراس به ما عنایت فرما. پروردگارا؛ به تو پناه می بریم از شر آنچه که از ما دور ساختی. خداوندا؛ ایمان را برای ما محبوب گردان و دل هایمان را با آن زینت بخش و عصیان را از دل هایمان دور گردان و ما را در جرگه اهل صواب و هدایت قرار ده. خداوندا؛ ما را مسلمان از دنیا ببر و با صالحان محشور فرما، نه پشیمان و سرگشته).
تنها خداوند متعال است که می تواند برای انسان اسباب ایمنی و آرامش را فراهم آورد و او را از ترس و هراس دور گرداند: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ يَكْفُلُ اللَّهُ بِكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (سوره آل عمران، آیات ۱۷۳-۱۷۴) **عظیم**

آن مؤمنانی که چون مردمی متفق به سایرین گفتند: لشکر بسیاری بر علیه شما مؤمنان متفق شده اند، از آنان برحذر باشید، بر ایمانشان بیافزود و گفتند: تنها خدا ما را کفایت است و نیکو و کیل و کارساز پس با نعمت و فضل خدا در حالی بازگشتند که بر آنان هیچ غم و رنجشی پیش نیامد و پیرو رضای خدا شدند و خداوند صاحب فضل و رحمتی بزرگ و بی منتهاست.
بر ایمانشان بیافزود یعنی به آن ها تصدیق و یقین در دین، یاری خود و جرئت و قدرت و استعداد مقابله با دشمن را اعطا کرد.

علما می گویند: هنگامی که مسلمانان به خداوند توکل کردند، خود را به او سپردند و با دل و جان به او اعتماد کردند، خداوند چهار پاداش به آنان عطا فرمود: نعمت، فضل، دور کردن بدی و رضایت. پس آن ها را از خود راضی گرداند و خود از آن ها راضی شد.

در حدیث قدسی آمده که خداوند می فرماید: (کلمة لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابي) لا اله الا الله پناهگاه امن من است، هرکس وارد حصن و پناه من شود، از عذاب و خشم من در امان بماند.

از دیگر معانی نام خداوند (مؤمن) تصدیق کننده است. خداوند به وسیله معجزاتش، فرستادگان و پیامبران خود را تصدیق می کند. خداوند در آنچه که به بندگان خود از ثواب و پاداش برای مؤمنان و عذاب برای گردن کشان و کافران وعده داده است، صادق است.

نام خداوند (مؤمن) یک بار در قرآن کریم آمده: ﴿هو الله الذی لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون﴾ (سوره حشر، آیه ۲۳)
«اوست خدایی که غیر از او معبودی نیست، همان فرمانروای پاک و سلامت و ایمنی بخش، نگهبان، عزیز، جبار و متکبر، پاک است خدا از آنچه به او شریک می گردانند».

مؤمن واقعی کسی است که به خداوند بزرگ ایمان داشته باشد و بدون هیچ شک و گمانی جهان آخرت و روز قیامت را باور داشته باشد و مصداقی باشد برای این سخن پیامبر که می فرماید: «ایمان این است که به خداوند و فرشتگان و کتب آسمانی خداوند و پیامبران و فرستادگانش و روز قیامت و به قضاوت خیر و شر ایمان داشته باشی».

ایمان فقط به زبان نیست بلکه شامل اعتقاد، رفتار و عمل است. رسول خدا می فرماید: به خدا ایمان نمی آورد، به خدا ایمان نمی آورد، به خدا ایمان نمی آورد. پرسیدند: ای رسول خدا چه کسی؟ فرمودند: کسی که همسایه اش از شر آزارهای او در امان نباشد و نیز می فرماید: مؤمن کسی است که مردم بر جان و مالشان از او در امان باشند.

رسول خدا (ص) و یارانش مؤمنان راستین و حقیقی بودند و به همین دلیل است که مسیر تاریخ را تغییر داده اند. آن ها با قدرت و یقین مردم را به سوی اسلام و خدا دعوت می کردند. آن ها با یکدیگر و با مردم با مهربانی و تسامح رفتار می کردند زیرا ایمان به خداوند دل را سرشار از عاطفه می سازد و اخلاق را تهذیب می کند و به انسان آرامش می بخشد... خداوند متعال می فرماید: ﴿الذین آمنوا و تطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب﴾ (سوره رعد، آیه ۲۸)

«همانا کسانی که ایمان آورده اند و دل هایشان به یاد خدا آرام می گیرد آگاه باش که بایاد خدا دل ها آرامش می یابد».

به همین دلیل است که بسیاری از رفتارهایی که امروزه مشاهده می کنیم با حقیقت ایمان منافات دارد. مؤمن واقعی پرهیزگار است، ظلم نمی کند، دروغ نمی گوید، فریبکار نیست، جز مال حلال چیزی به دهان نمی گذارد و آنچه را برای خود می پسندد برای دیگران نیز می پسندد. رسول خدا می فرماید: (ایمان فقط آرزو نیست بلکه ایمان آن است که در دل جای می گیرد و به آن عمل شود) و نیز می فرماید: (هیچ کدامتان ایمان نمی آورید مگر آنچه را که برای خود می پسندید برای دیگران نیز پسندید). بارالها؛ همانگونه که به تو ایمان آوردیم و تو را تصدیق کردیم، در روز قیامت دل های هراسانمان را ایمنی بخش و آن ها را مملو از ایمان گردان، ما را از مؤمنان راستین قرار بده که هنگامی که خداوندیاد می شود، دل هایشان خاشع می شود و هنگامی که آیات تو بر آنان تلاوت می شود بر ایمانشان افزوده می گردد و به تو توکل می کنند.